

[Erik Eriksen.]

drille regeringen — tværtimod; jeg søger enhver lejlighed til at hjælpe den ind på de rette baner. Jeg står her altså slet ikke for at drille; jeg har kun nævnt det faktum, der var grundlaget for vore forhandlinger i forfatningskommissionen, og så konstaterer jeg, at det, vi dengang forestillede os vedrørende åbningstalen, under den socialdemokratiske regering endnu ikke er blevet ført ud i livet.

Jeg skal så gøre nogle bemærkninger til forskellige af de ting, som de højtærede ministre har omtalt i dag. Må jeg først gøre nogle bemærkninger vedrørende spørgsmålet om amerikansk eller udenlandsk kapital til investering. Jeg må vel opfatte den højtærede statsministers udtalelser herom i hovedsagen således, at regeringen nu overvejer sågar at lade partierne blive orienteret, og det takker jeg for. Det er jo bedre sent end aldrig. Men herudover sagde den højtærede minister, at man også arbejdede på udsendelsen af en pjece på engelsk, som skulle deles ud bl. a. til de større amerikanske firmaer. Med hensyn til sagens realitet vil jeg dog gerne sige — og jeg synes ikke, jeg behøver at undskylde det — at det er nu alligevel lidt mærkeligt, at samtidig med at oppositionen gang på gang peger på de manglende muligheder for opsparing til investering, samtidig med at vi herhjemme begrænser investeringsmulighederne på den måde, vi altså kender, så oplever vi nu, at regeringen går ud i verden for at søge efter udenlandsk kapital. Hvis der investeres for lidt — og det gør der — må opgaven vel i første række være at tillemppe beskatnings- og afskrivningsreglerne på en sådan måde, at dansk kapital får en førstehåndsmulighed.

Det ærede medlem hr. Bundvad spørger i denne forbindelse, hvor de produktive arbejdsmuligheder ligger. Det ærede medlem vil sikkert let kunne forstå min opfattelse, når jeg siger, at disse produktive arbejdsmuligheder kommer ikke, og de bliver mindre og mindre, hvis ikke beskatnings- og investeringsmulighederne er til stede. Den højtærede statsminister udtalte, at han ikke forstod min frygt for, at nedgangen i investeringerne vil forringe erhvervslivets konkurrenceevne. Jeg er ganske overbevist om, at det er en udtalelse,

der vil blive studeret med overordentlig stor interesse i erhvervslivet; man kan nemlig meget vanskeligt komme sammen med erhvervsfolk, uden at de peger navnlig på dette, at de er ængstelige for fremtiden, er ængstelig for konkurrencemulighederne, i det øjeblik konjunkturerne vender, fordi man ikke har haft investeringsmuligheder i tilstrækkelig grad. Derfor tror jeg, der er i høj grad realitet i den ængstelse, jeg har givet udtryk for — at regeringen så ikke deler den, er en sag for sig; men jeg peger på, at det er anderledes i erhvervslivet.

Hvad angår problemerne om det vesteuropæiske fællesmarked, sagde den højtærede økonomi- og arbejdsminister, at det var for tidligt at tage stilling til den del af planerne, som bygger på et britisk initiativ. Det må jeg jo så tage til efterretning og konstatere, at videre kan vi altså ikke komme i dag. Alligevel tror jeg, der er grundlag for over for den højtærede minister alvorligt at understrege, at den engelske regerings ønske om, at landbrugsvarer skal holdes uden for dette fællesmarked i en tid, da vi i Vesteuropa er fælles om forskellige byrder, er en meget alvorlig sag for Danmark. Det er en uretfærdighed, og det er kun lidet i den solidariske ånd, der i øvrigt appelleres til, og lidet hensynsfuldt at tiltænke et land som Danmark med den erhvervsmæssige struktur, vi har, en sådan placering. Derfor beder jeg den høje regering om med alle til rådighed stående kræfter at sætte hele sin indflydelse ind, når tidspunktet for de ventede forhandlinger kommer. Jeg skal tilføje, at jeg naturligvis ikke et øjeblik tvivler på, at den høje regering vil gøre, hvad der måtte være muligt.

Jeg har så nogle bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard. Det ærede medlem omtalte venstres og det konservative folkepartis forslag til beslutning i sidste folketingsår vedrørende organisationstvang. Det ærede medlem havde i den forbindelse visse spørgsmål at stille. Det ærede medlem nævnte også, at jeg havde været formand for udvalget; og at udvalget ikke var blevet færdigt med sit arbejde. Det er rigtigt, det er udvalget ikke. Jeg skal på den givne foranledning oplyse, at ved udvalgsrådet den 8. marts blev der af en del medlemmer, bl. a. det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, stillet en